

ΕΥΘΥΤΕΝΩΣ

Χρήστος Μπελέρχας → Διευθύνων Σύμβουλος Rothsay Accounting Services Miranda P/L

ΟΛΟΦΑΝΕΡΗ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Η νομοθεσία γύρω από τον αθέμιτο ανταγωνισμό και τη σύγκρουση συμφερόντων, είναι πολύ αυστηρή στην Αυστραλία. Ο στόχος είναι, η προστασία του πολίτη από εταιρείες ή άτομα που μπορεί να κερδίσουν με αθέμιτα μέσα σε βάρος του. Στο χρηματιστήριο, απαγορεύεται να χρησιμοποιήσει κανείς πληροφορίες που δεν έχουν ακόμη ανακοινωθεί στην αγορά και να αγοράσει ή να πουλήσει μετοχές με σκοπό να κερδίσει όταν θα ανακοινωθούν οι πληροφορίες που αυτός γνωρίζει. Αρκετά στελέχη εταιρειών έχουν καταλήξει στη φυλακή, όταν αποδείχθηκε πως έκαναν χρήση τέτοιων πληροφοριών για να κερδίσουν χρήματα σε βάρος του κοινού που δεν γνώριζε ευαίσθητες πληροφορίες που όταν ανακοινώθηκαν, επηρέασαν την τιμή των μετοχών. Στην πολιτική, αρκετοί βουλευτές παραιτήθηκαν επειδή δεν δήλωσαν κάποιο δώρο ή κάποιο περιουσιακό τους στοιχείο που υπήρχε πιθανότητα να τους επηρεάσει στη άσκηση των καθηκόντων τους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, ο πρώην πρωθυπουργός της Ν.Ν.Ο. κ Barry O'Farrell, ο οποίος παραιτήθηκε επειδή «έχασε» να δηλώσει ένα μπουκαλί ακριβό κρασί που του είχε στείλει ένας κατασκευαστής διαμερισμάτων. Τα τελευταία χρόνια, οι κυβερνήσεις έχουν πάρει δρακόντεια μέτρα που απαγορεύουν στους λογιστές ακόμη και να συζητούν με τους πελάτες τους θέματα επενδύσεων ή συνταξιοδοτικών ταμείων, αν δεν έχουν άδεια οικονομικού συμβούλου. Έτσι στρέφουν τους πολίτες προς τους αδειούχους οικονομικούς συμβούλους, οι οποίοι υποτίθεται πως έχουν περισσότερες γνώσεις και είναι ανεξάρτητοι. Μέσα σε ένα τέτοιο νομοθετικό πλαίσιο που «διυλίζει τον κώνωπα», «καταπίνεται η κάμπλος». Η κάμπλος, είναι οι τράπεζες, οι οποίες έχουν στήσει ένα ολόκληρο πλέγμα για να κερδίζουν σχεδόν από όλες τις οικονομικές δραστηριότητες των πολιτών. Πέρα από τον παραδοσιακό τους ρόλο της αποδοχής καταθέσεων και του δανεισμού προς το κοινό, οι τράπεζες δημιουργήσαν θυγατρικές εταιρείες που προσφέρουν ασφάλειες και άλλες που διαχειρίζονται αμοιβαία κεφάλαια. Μετά την υποχρεωτική εισφορά στα συνταξιοδοτικά ταμεία ποσοστού επί του μισθού των εργαζομένων και την γενναιοδωρη φορολογική απαλλαγή για προσωπικές εισφορές από αυτοαπασχολούμενους, οι τράπεζες δημιούργησαν και εταιρείες που διαχειρίζονται τα χρήματα συνταξιοδοτικών ταμείων. Έχοντας πρόσβαση στα στοιχεία εκατομμυρίων πελατών τους, είναι πολύ εύκολο να προωθούν τις διάφορες υπηρεσίες που παρέχουν και οι πελάτες αισθάνονται

τη σιγουριά πως οι παρεχόμενες υπηρεσίες είναι καλές αφού παρέχονται από την τράπεζα. Έτσι όταν ο οικονομικός σύμβουλος της τράπεζας προτείνει στον πελάτη να τοποθετήσει τα χρήματά του σε ένα συγκεκριμένο τύπο λογαριασμού, αμοιβαίου κεφαλαίου ή συνταξιοδοτικού ταμείου, ο πελάτης πιστεύει πως αυτή είναι η καλύτερη επιλογή. Η εντύπωση αυτή ενισχύεται με τα ογκώδη διαφημιστικά βιβλιάρια από γυαλιστερό χαρτί, που είναι γεμάτα από γραφικές παραστάσεις που δείχνουν ανοδική πορεία της επένδυσης και φωτογραφίες χαμογελαστών ευτυχισμένων ανθρώπων που υποτίθεται επένδυσαν με τον ίδιο τρόπο. Ο οικονομικός σύμβουλος βέβαια, πληρώνεται από την τράπεζα. Μέρος από την αμοιβή του, προέρχεται από προμήθεια, η οποία είναι ποσοστό επί του ποσού που ο επενδυτής επενδύει στα προϊόντα της συγκεκριμένης τράπεζας. Αν κάποια άλλη τράπεζα ή ανεξάρτητο ταμείο προσφέρει κάτι καλύτερο και ο οικονομικός σύμβουλος το προτείνει στον πελάτη, η αμοιβή του θα είναι χαμηλότερη αφού η άλλη τράπεζα δεν του πληρώνει προμήθεια. Οπότε ο οικονομικός σύμβουλος βρίσκεται μπροστά στο δίλημμα, να προτείνει στον πελάτη το προϊόν της άλλης τράπεζας που δεν θα του πληρώσει προμήθεια ή να του προτείνει το χειρότερο προϊόν της δικής του τράπεζας που του πληρώνει προμήθεια; Ανεξάρτητα από το ποιά απόφαση θα πάρει ο οικονομικός σύμβουλος, είναι ξεκάθαρο πως βρίσκεται μπροστά σε μία ολοφάνερη σύγκρουση συμφερόντων. Αν δώσει προτεραιότητα στο συμφέρον του πελάτη, ζημιώνει τον πελάτη. Από τη στιγμή που βρίσκεται μπροστά σε σύγκρουση συμφερόντων, έχει υποχρέωση να το αναφέρει στον πελάτη και να αποσυρθεί από τη διαδικασία της παροχής οικονομικής συμβουλής. Αν το κάνει αυτό, θα μείνει άνεργος. Έτσι ο οικονομικός σύμβουλος και χιλιάδες άλλοι σαν αυτόν, παραβιάζουν επί δεκαετίες και τους ηθικούς κανόνες και τους νόμους του κράτους και ζημιώνουν τους πελάτες των τραπεζών με δισεκατομμύρια διαφυγόντων κερδών και ζημιών που έχουν υποστεί. Αυτή την προφανή σύγκρουση συμφερόντων, επέλεξαν να αγνοούν επί δεκαετίες, τόσο οι τράπεζες, όσο και οι κυβερνήσεις μέσω των αρμοδίων εποπτικών οργανισμών. Προχθές η αρμόδια εποπτική υπηρεσία ASIC, ανακοίνωσε το πόρισμα από τον έλεγχο που πραγματοποίησε στις τράπεζες, Commonwealth Bank, Westpac, ANZ, National Bank και AMP Bank. Το πόρισμα αναφέρει πως στο 75% των περιπτώσεων που εξετάστηκαν, οι οι-

κονομικοί σύμβουλοι δεν ενήργησαν με γνώμονα το συμφέρον του πελάτη. Μάλιστα στο 10% των περιπτώσεων, οι πελάτες υπέστησαν σημαντικές ζημιές. Είναι χαρακτηριστικό πως αν και στον κατάλογο των προϊόντων που έχουν εγκρίνει οι τράπεζες για να προτείνονται στους πελάτες από τους οικονομικούς συμβούλους, 79% ανήκουν σε άλλους οργανισμούς, εν τούτοις, 68% των χρημάτων των πελατών επενδύονται στα προϊόντα της τράπεζας για την οποία εργάζεται ο οικονομικός σύμβουλος. Επομένως φαίνεται ξεκάθαρα ποιά είναι η προτίμηση των οικονομικών συμβούλων, οι οποίοι επιλέγουν τα προϊόντα της δικής τους τράπεζας για να πληρωθούν την προμήθεια και πιθανόν να πάρουν προαγωγή που θα τους δώσει και περισσότερο βασικό μισθό. Λίγο πριν την ανακοίνωση του πορίσματος, η Commonwealth Bank, δήλωσε πως θα αποζημιώσει 3,500 πελάτες της με \$1,900,000 για ζημιές που υπέστησαν από λάθος οικονομικές συμβουλές που τους έδωσαν υπάλληλοί της. Θα περίμενε κανείς πως μετά και από την επίσημη διαπίστωση από την αρμόδια εποπτική υπηρεσία, αυτού που ήταν ολοφάνερο σε όποιον γνώριζεβα-

σικά στοιχεία της νομοθεσίας και του τρόπου λειτουργίας των τραπεζών, η ASIC θα πρότεινε δραστικές αλλαγές στο σύστημα. Αντί αυτού, μέσω του προεδρεύοντος κ. Peter Kell, δήλωσε πως ήδη εργάζεται με τις τράπεζες για να ελέγχουν καλύτερα τις περιπτώσεις σύγκρουσης συμφερόντων. Στην πραγματικότητα, η μόνη αλλαγή που μπορεί να προστατέψει τα συμφέροντα των πελατών, είναι να απαγορευθεί στις τράπεζες να έχουν θυγατρικές που να προσφέρουν ασφάλειες (έχουμε γράψει για το σκάνδαλο αυτό παλαιότερα) και οικονομικές συμβουλές. Οι ήδη υπάρχουσες εταιρείες να πωληθούν σε εύλογο χρονικό διάστημα 3-5 χρόνων ή να εγγραφούν στο χρηματιστήριο σαν ανεξάρτητες από τις τράπεζες εταιρείες. Οι ανεξάρτητες αυτές εταιρείες, θα πρέπει να πληρώνονται από τους πελάτες τους ανάλογα με το χρόνο που διαθέτουν για τις υπηρεσίες τους, όπως αμείβονται οι δικηγόροι και οι λογιστές. Έτσι δεν θα έχουν κανένα προσωπικό συμφέρον οι σύμβουλοι για να προτείνουν ένα συγκεκριμένο προϊόν που δεν θα είναι καλό για τον πελάτη, αλλά μπορεί να τους δίνει μεγάλη προμήθεια.

ROTHSAY ACCOUNTING SERVICES MIRANDA P/L
Suite 4, 1st Floor, 167 Port Hacking Rd, Miranda NSW 2228

Μην αγχώνεστε με τα λογιστικά και τα φορολογικά. Ελάτε στους ειδικούς. Ο Χρήστος και ο Αλέξ Μπελέρχας και το ειδικευμένο προσωπικό τους, φροντίζουν και την παραμικρή λεπτομέρεια.

❖ Επενδυτές ακινήτων	❖ Προσωπικές δηλώσεις
❖ Τεχνίτες	❖ Συνεταιρισμοί
❖ Μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις	❖ Εταιρείες
❖ Βιομηχανίες	❖ Family Trusts
❖ Καταστήματα	❖ Unit Trusts
❖ Χρηματιστές και επενδυτές μετοχών	❖ Superannuation Funds

Επωφεληθείτε από την πείρα μας και τη μεγάλη ποικιλία υπηρεσιών που προσφέρουμε.

Για να κοιμάστε ήσυχοι.

Κλείστε το ραντεβού σας σήμερα.

Email: chris@rothsaymiranda.com
Ph: (02) 9544 6108 Fax: (02) 9522 2981